SABADELL FEDERAL

SETMANARI D'ESQUERRA

ANY I — NÚM. 6
Soscripció mensual, 50 cts.
Nombre solt, 10 cts.

Dissabte 1 de Novembre de 1913
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
PEDREGAR, 17

Els originals no's tornen
Dels articles ne son responsables els seus respectius autors

Les eleccions municipals

L'obra de les dretes

Les dretes tornen a lluitar juntes, fent un conglomerat de tota classe d'idees i de principis. No tenen escrúpol de confondrer en un mateix nom les seves diverses aspiracions. I fent-ne d'això bandera de combat, creuen que te el drap prou ample per tapar aixís totes les seves maquinacions i els seus egoismes que'ls hi sura arribant en época d'eleccions, volguent usurpar tots els llocs possibles.

De les seves últimes victories Sabadell ne guardará un bon record. Els seus homes, en quant se refereix al govern de la ciutat, ens han demostrat ésser completament ineptes en tots els ordres. No han fet res beneficiós per a la ciutat que sigui digna de mencionar se, tant sols un gran casal que costa un grapat de cents pessetes es el seu present, i encare si fos per a fer-hi escola estaría molt be, pro desgraciadament aquell casal es per la Casa-Quartel de la guardia civil, l'aument monstruós de gastos, el deute del gas, l'assumte de les aigues i tantes altres coses que avans d'apoderar se de la direcció dels afers de la ciutat aquesta gent, marxaven amb la mes completa regularitat, anant are amb un gran desordre.

I en quant a la part mes delicada dels Ajuntaments o sigui en lo que's refereix a l'Hisenda Municipal s'ha vist ben clarament que no saben on toquen, una ignorancia ben manifesta en aquest assumte tenen tots els seus homes. Sigui per els gastos inútils que venen realisant, sigui que quant pressuposten una cantitat i després aquesta s'ha de satisfer triplicada, posant per exemple la font lluminosa de les passades festes. Després l'aument de personal i moltes altres coses han desballestat completament l'erari i això es evident per quant no hi ha una nivellació entre els gastos i els ingressos com ens trobém are i sens cap classe de dubte que aixís aném caient en el pitjor dels descrédits. No s'havía vist mai, sino en Ajuntaments de trista memoria i parió a n'aquest, que'l deute fos la monstruosa cantitat de MITG MIL·LIO de pessetes.

Amb això ja n'hi hauría prou per demostrar que l'obra de l'actual és ben nefasta i ben nul·la, desacreditant desde el primer

al últim dels homes que composen l'actual majoría.

I encare amb el nom d'administració, de sabadellencs, anirán a la demanda de vots, i encare hi haurá qui, tot hi tenint prou solvencia, será massa ignoscent en no veurer que's deu solzament a n'ells la decadencia i defalliment que avui sofrím.

L'obra de les dretes es aquesta. Transcribím tant sols lo que ja es el domini de tot hom per a major vergonya.

Ells podrán alsar la bandera amb el nom d'administració, pro s'hi pot oposar-hi una raó, senzilla i poderosa, les factures dels acreedors, que creiém que han d'ésser numeroses.

***

Hem d'agrair a tots aquells que en eleccions passades, deixant se arrastrar per l' aplanament que existía, no emetessin llur vot, aixó contribuí en certa manera al seu triomf. No hi ha cap dubte que si tot-hom hagués complert amb el dret de ciutadanía que la llei imposa, el resultats hagueren sigut uns altres i no hauriem de deplorar-ne aquestes tristes conseqüencies.

Pro lo mes indigne d'aquesta gent, es que aprofitant-se d'ésser les classes adinerades i burgeses, manen o mes ben dit imposen, com uns senyors feudals, la seva única voluntat a n'aquells qui gobernen, havent-hi qui, no tenin prou valor per a declarar la seva fe, sigui quina sigui, i tant sols per acatar la voluntat del amo i senyor, vota contra els seus ideals i les seves conviccions, fent un ac'e del mes denigrant servilisme, que forsosament deu haver de desapereixer. Be pot dir se que la majoría dels sufragis que obtenen les dretes son deguts a n'aquestes presions. Fins hi ha aqui, com en les eleccions municipals passades, no te escrúpol en comprar conciencies, com si fos una cosa vulgar i corrent, realitzant el mes indigne i baix mercadeix que un home pugui cometrer.

No poden ni deuen fer res de profit els que afiansen la seva regidoría d'aital forma. Els seus actes dintre aquella casa ne responen ben categoricament.

No es solsament en aquí on les dretes desvirtuen tota l'obra bona que puguin haver heretat els seus antecessors i es que estan faltades de tot ideal, son borts en tota cosa generosa i se deixen portar per la mesquinesa de son esperit, els governa el seu personalisme, el mou llur ambició. No podrien, d'altre manera, obtenir un govern d'una ciutat com la nostra, i que nosaltres, homes lliberals i democrátics, hem de pendrels, perque Sabadell pugui continuar tenint aquella gloriosa tradició de ciutat republicana en que sempre se l'havía distingida.

Notes electorals

Regna gran entussiasme entre els elements federals, nacionalistes i socialistes per lluitar en les properes eleccions municipals. No cal dir que ha sigut ben vista aquesta coalició d'esquerres, ja que tots aquets tres elements ha sigut sempre honrada llur línea de conducta, son conseqüents amb son ideal i saben el valor de llurs conviccions.

Si tots els que veuen amb simpatía aquesta conjunció se posen al costat dels que trevallém fermament per son triomf, aquest será mes falaguer encare.

—El próxim diumenge al matí se reunirá en el saló de sessions de Casa la Ciutat, la Junta Municipal del Cens Electoral, amb l'objecte de procedir a la proclamació de candidats per a la próxima lluita.

—Dimars passat tingué lloc en el seu hostatje social, la reunió convocada per la Joventut Federal Nacionalista Republicana de nostre ciutat per á fer definitivament la proclamació del candidat que en la seva representació ha de lluitar en les próximes eleccions.

S'explicá detalladament totes les negociacions dutes a cap per anar a una coalició d'esquerres, la ruptura amb els radicals i la formació de la conjunció republicana-socialista per anar a la lluita i reservant-los aquesta un lloc, se procedí a elegir-lo quedant proclamat per unanimitat el seu President

accidental En Elisseu Viñas i Mayola. Aquest nomenament fou fet amb el major entussiasme per part de tots els assistents i demostrant verdaders desitjos de trevallar per la candidatura de la conjunció i per que sigui un fet el seu triomf.

—Diumenge passat a la tarde, tingué lloc en el Circol Republicá Federal l'avant-votació del seus candidats que recaigueren a n'els senyors Valentí Enric, Jaume Racudé, Benet Soley i Miquel Saret.

L'honradesa política i la conseqüencia amb els ideals republicans i federals, son de tot-hom sobradament coneguts per a que nosaltres escrivim dessota dels seus noms, unes paraules elogiant les seves virtuts.

—Els altres elements que integren la conjunció o siguin els socialistes, han nomenat candidat a n' en Josep Durán i el Circol Republicá Federal de la Creu Alta els falta fer alguna gestió sobre un dels candidats.

—El Centre Catalá diu que van a lluita presentant solsament tres candidats en els districtes primer, quart i quint. S'anomenen algúns noms pro no pot donar-sen cap com a definitiu.

—Com dejem en nostre primera edició, es casi segur que per el districte tercer se torni a presentar el senyor Martí i Juliá, que amb el tópic tan usat de «varis veins» vol ocupar altre volta una regidoría.

En cas de sortir el legit podrá formar minoría amb el senyor Rodriguez, ja que a la fi, cap representa a ningú i aixís un representará a l'altre.

—Els radicals diuen que presenten al districte primer al senyor Figueres, al segon al senyor Vilatobá, al tercer al senyor Montserrat i al sisé al senyor Mompel. En als altres dos districtes no's diu a qui presentarán.

—En cas de sortir el legits dos candidats que tenen la carrera de metje, podrien mirar de curar, junt amb el que hi ha allí, el deliri de grandeses de que estan posseits els homes que constitueixen l'actual majoría.

—Les dretes se veuen en verdaders trevalls per a colocar en candidatura a tota la legió d'aspirants que tenen. Se sab que presenten a n'el senyor Mir Marcet, a n'el senyor Enric Rocamora, conegut vulgarment per el Duc de Bivona i al senyor Molins Voltá *ilustre jurisconsulto* com li deia un diari barceloní.

—Air se deia que'l senyor Silvestre Romeu Voltá sería presentat en el districte quint, car ja s'havíen arreglat les dificultats que ho privaven. Ja es pot donar com a segur dit candidat, hi havía qui ho afirmava ben resoludament.

Oficines electorals

Per tots aquells qui vulguin adquirir datos i tot lo referent per la bona marxa de les properes eleccions, s'han instalat unes oficines electorals en el Circol Republicá Federal, carrer del Jardí, Joventut Federal Nacionalista Republicana, café Ibéric, i en el Circol Republicá Federal de la Creu-Alta, on hi poden acudir tots els correligionaris que vulguin.

La política centralista

El procedir del centralisme que actualment ens desgoverna i dels prohoms que aixís mateix pretenen desgovernarnos es tan desequilibrat i vergonyós que 'ns gravará un recort fatídic com jamai havía pressentit la nostra imaginació. Fitém per uns moments la vista amb ells i comensarém per veure un que ha sapigut guanyarse l' odi d' un poble enter en Romanones l'ex-president del govern d'una nació, l'home inútil que posseeix com a única dot rellevant la d'esser el burro d'or de la nació esponyola; l'incapacitat que no s'avergonyeix de sostenir un govern sols fent prometenses i barrant les portes del parlament; fins que un dia el poble reclamant un deute, de plé s'imposava i devant sa escomesa es vegé fracassat.

Are girém l'esguart envers aquells que de l'ideal n'hap fet una befa i veurém que hi sobresurt en Melquiades Alvarez, el colós de la parla espanyola, el republicá que cridava 'l poble per a fer-li veure una llivertat que li es usurpada, l'home que mes tart recorría els pobles amb un nou programa i des de les tribunes, amb brassos enlaire, volia implantar la nova comedia del seu reformista avui ja cadavre, i es ell el qui avui sense avergonyirse s' alsa amb cara doble i allarga les mans a la monarquia i diu amb veu alta que s'hi sent joiós sense cobrirse el rostre, i el novell tirá vol coloborar amb la monarquia qu' enclou l'historia trágica de la nació.

Seguit d'ell ens ha donat punyenta ferida l' Azcárate, el vell republicá; voldriem creurer que'l pes dels seus anys l'han fet caducar, pro no podém capir com se li han fet tant planeres les escales del palau reial; ¡com imaginarho, éll l' home auster de l'ideal democrátic convertirse en conseller de la monarquía que'ns degrada? La traidoría del primer, sens dubte, haurá sigut contagiosa! ¡Pobles inconscients, eregiulos monuments, que son ben vostres!

D' oportunament encar, escoltavem les paraules

d'un qu'es diu aspirant a una república unitaria que deia Maura no, Lacierva no, que vol dir que en el poder tornin els conservadors, siguent la rassa d'en Maura i aduc coloboradors d' aquells fets imperdonables; pro el capdill de referencia, devant de un compromís, no ha volgut dirho que *son los mismos perros con diferentes collares*, després que sap tothom que 'n el actual govern formen part del ministeri en Echagüe el virrei de Valencia, que fou memorable per la tragedia de Cullera; i en Ugarte l' ex fiscal del tribunal suprém de 1909, el firmant dels fusellaments de la revolta de Juliol, i mes ell *que feu la profecía, havia de dir també* Echagüe no, Ugarte no, els conservadors mai mes.

Pro no son extranys els procediments del darrer que comentém perque podém concretar també dient es un mal pastor i aspirant a centralista.

I are, reflexioneu. Devant d' aquesta conxorxa central que no distingeix ideals, sino conveniencies particulars, adopten per elles els medis mes baixos i ruins que l'home pot concebir. ¿No vos sentiu, amics llegidors, posseits d'un odi etern al centralisme, no hi veieu amb ell en cada paraula i en cada oferiment una traició i una nova ofensa?

Aborrim-los eternament, forjém l' ideal pur, donem-hi vida i aixís estarém d'acort si oblidém per sempre aquell bressol d'homes traïdors; no ens girém mai mes enrera, no fos cas qne 'ns succeís com a la muller de Loht quan es girá per a contemplar a Sodoma la impúdica.

El Sr. Cruells, conjuncionista

Aquets dies passats varem llegir que 'l senyor Cruells formava part de la minoría de conjunció republicana-socialista del Congrés. No sabiem que'l senyor Cruells hagués evolucionat tant en pocs dies.

Sortosament aqui a Sabadell coneixém de sobres al senyor Cruells per a no caurer en aquesta nova habilitat. No sabém si a fora d' aquí en tenen d' éll el mateix concepte que nosaltres ne tenim format, perque si el coneixessin una mica, fins els mateixos companys de minoría li deurien tenir prou franquesa per a dirli que dintre aquell grupo d'homes éll hi sobrava, perque ni la seva política, plena de nubolositats, li permeten estar al costat d' élls i ni la seva actuació en quan al nostre districte que es verdaderament de cacic, no pot actuar ni dir-se conjuncionista.

No pot ni devía figurar-hi per quant éll es el defensor de la burgesía o mes ben dit de l' aristocracia sabadellenca. Ell representa, encare que sembli contrari, el capital, si ho aném a marcar esqüetament, mentres que 'ls altres representen, en sa totalitat, al trevall, l'un els de dalt, els altres els de baix. Si haguessin continuat les Corts obertes haguerem vist per una irrissió de les coses, el senyor Cruells colzejar se amb en Pau Iglesias!

També ens trobém en un cas en que 's demostra que 'l nostre diputat no te, ni de ben tros, la representació popular o sigui del poble. Aqui s'ha constituit una Lliga per a la defensa dels Drets del Home, i aquesta Lliga, a mes de resoldrer altres assumtes, te la de mirar d' obtenir la llibertat de dos presos existents encare del últim conflicte del art fabril per uns suposats dispars en contra la policía i que el fiscal els demana quatre anys de presó i altres moltes coses. I nosaltres no sabém que 'l senyor Cruells ni com a diputat ni com a advocat s'hagi posat a disposició de dita Lliga i aquesta se veuria el cas, si les Corts fossin obertes, que 's parlés allí al Parlament sobre 'l caciquisme sabadellenc encarregant que ho fés segurament individuus de la minoría que éll forma part.

I tot-hom se preguntaría, perqué el senyor Cruells, diputat el·legit per aquell districte, no defensa a aquells dos presos que existeixen moltes proves de que son ignoscents o be no demana responsabilitats del caciquisme que ve sufrint Sabadell?

I precisament nosaltres volém desfer aquest equivoc que existeix sobre aquest home de que no es lo que sembla ni sembla lo que es. Ni aqui ni a fora d'aquí pot actuar ni com a federal ni com a republicá. Cada dia ens ve demostrant lo contrari, es perfectament un anti demócrata en tots el seus actes.

Sortosament si es disolen les actuals Corts, no *ostentará mai mes la representació de Sabadell el* senyor Jaume Cruells i Sellarés.

Les coses d'en Lerroux

Diumenge passat a la tarde várem ésser amprats d'una agradable sorpresa. Una inesperada visita ens comunicava que per el dilluns en Lerroux havía convocat una reunió de totes les entitats polítiques avansades de Catalunya per a pendrer acorts extremats en cas de la tornada al poder d'en Maura, i havía d'anar molt secret per evitar conseqüencies.

Nosaltres varem prometrer que hi assistiriem i tot fent-nos els mes animats comentaris esperarem l'hora de marxar cap al lloc indicat per assistir a la reunió.

A Barcelona fins caminavem altíus, per els populosos carrers al pensar que erem confiats d'una important missió. Un cop a la Casa del Poble ens comunicaren que en Lerroux desistía de fer res, en vista del giro que havien pres les coses, pro amb tot, ens digué el comunicant, si voleu parlar-hi ja os rebrá. Volguerem tenir la curiositat de coneixer l' home de les audacies polítiques.

Entrarem. Arreu delegats que comentaven el curs de les coses. Per fi hi parlarem. En Lerroux dret ens parlava, era correcte en el dir, pulcrement *habillat, els seus ulls se movien darrera uns finissims* binocles d'or, irreprotxable, elegant, tenia una mena de superioritat qui os fa acatar les seves paraules, en resúm ens digué: *No es que yo haya desistido de hacer nada, las cosas han tomado otro rumbo, la política hace muchos rodeos y yo observaré todos los movimientos para ver si dentro unas semanas...* etc., i aixís acabarem l'entrevista, ens despedirem i encaixarem amb les seves mans fines i plenes, i marxarem cap aquí amb l'ánima als peus. Definitivament en Lerroux es l'home de sempre.

* * *

Lo que havía d'ésser una tragedia, va acabar essent un sainet que'l titularen *La noche del lúnes*. No hi hagué ni reunió secreta, ni mitin ni res. En la nit aquella la Casa del Poble era plena de correligionaris que protestaven i cridaven en contra de la suspensió del mitin. Va arribar en Lerroux amb el seu magnific auto. Parlá i parlá elocuentment, exposá el seus punt de vista i casi va convencer a les seves host, i finalment els digué: «Los que ahora quieran gritar que griten. Todos esos que gritan están en su derecho. Pueden si les place, comerse crudos esta noche a los conservadores. Yo acabo de cenar en este momento y no tengo apetito.»

L'home revolucionari s'ha tornat home civil. Augurém que'n Lerroux no aixecará cap barricada i que tampoc morirá, com en Baudin per exemple, cridant ¡Visca la República!

Frivolitats

Don Joan

La Tardor a mes d'oferir-nos moltes coses, ens fa present d'un home que's diu Don Joan, nom gentil que porta arreu llibertinatje i escándol. Nosaltres anirém a veure-l el Don Joan de les barbes elegantes, de la bossa on si sent el dúu argentí de les monedes de plata, el que caminant fa remor amb la rodella d'or, el que se serveix de l'espasa com si fos una llei. L'intrépit home, alhora aventurer i lladre, posa en revolt les terres de Fransa, ont les dones es rendíen per sentí no mes les paraules amoroses que brollen interminables d'aquells llavis en que les paraules son ritme i els petons son música. Ell, galan i galantejador, triomfa ens les apostes amb llur contrincant; en tot consisteix la seva interminable llista, en robo, en homicidi, en violació, en amor, es a dir, en tota la gamma dels vicis. Sevilla s'ofereix per a fer-hi aventures, el temps carnavalesc li es *propici i l'antifás es un motiu mes per a fer escándol* i allá en la ciutat mateixa se miren les llistes com si fossin trofeus, i se sumen les aventures per guanyar l'aposta, pro ambdós contricants s'han de disputar encare una monja que estigui per professar, i l'aposta queda en peu. Pro el Don Joan es audás i pertorba la pau monacal d'un convent, i rapte amb el seus propis brassos la monja mística i candorosa, enduent-se-la cap a sa morada on li desgrana tot un rosari d'amor, mes joiós que l'altre, i l' ánima pía de la monja, plena de santedat i de misteri, se rendeix a les paraules del galan qui son melodioses i sonores...

El *Don Joan reviu en aquesta diada de morts* i de negrura. I aquestes hores tristes i doloroses de la tarde que evoquen recorts de coses perdudes, esperém el sopar, que la tradició ens el fa ésser pantegruelic, i després, com a disgestiu, anirém a veurer el Tenorio, i mentres desde el campanar sortirán lentíssimes, les batallades en recordansa de les ánimes mortes, la capa escarlata de Don Joan triomfará en tots els escenaris.

JOHANAN.

Qüestions obreres

Devant dels magnes problemes que s'ens presenten al nostre devant, es en el de la organització social un que també li tenim de prestar preferent atenció.

Després de la darrera lluita tinguda la majoría dels obrers de Catalunya, regna un aplanament i un estat de postració en les societats dites de resistencia. I deixant-nos de verbalismes buits, pregunto jo, baix quin cantó ens hem de decantar la classe obrera? han donat bon resultat les orientacions seguides per els nostres sindicats de resistencia? l'aspecte que van donar els obrers d'aquesta ciutat diuen que no. Voldria jo esbrinar si es que aquest

defalliment i aquesta postració es degut a l'indiferencia que's nota en tots els assumtes que afecten al proletariat, jo crec que es per el «tant se me'n dona» de que estan posseits una gran part d'obrers, ja no's lluita per el millorament social, casi la major part d'ells no's preocupen de res i deixem que s'ens trepitji la nostra dignitat d'obrer i en contes d'anar al redós de nostres companys de lluita, se entretenen mes aviat en mal-parlar dels cap-devanters dels moiments proletaris, quant s'hauría de fer de les societats dites de resistencia una potencialitat tant moral com materialment, per arrivar a fer dels sindicats de lluita, la forsa formidable que tenen els obrers anglesos que han fet trontollar el capital d'aquella nació, doncs la burgesía anglesa s' ha vist obligada a constituir-se també en societat de resistencia per a fer cara a la formidable empenta dels seus obrers.

La organització social te molt que desitjar, está en tots els seus ordres en un estat ben deplorable, quant els obrers hauriem de comensar a ocupar el lloc que'ns pertoca com a colectivitat que som i en lloc de fer obra positiva en les poques hores que tenim vagaroses preocupat-nos del nostre millora ment, molts obrers se cuiden en visitar els llocs on hi te estada el vici, i fa veritable pena al contemplar, en les societats on hi concorren obrers, que en lloc de omplenar les biblioteques, que son sempre buides, s'estan enbrutint-se jugant a cartes, quant no mes hauriem de preocupar-nos de cultura, de fer-nos forts esperitualment, i capassos per a resoldrer i regir-nos les qüestions que'ns afecten.

I aquest «tan se me'n dona» que demostra la mesquinesa dels obrers en tots els problemes que'ns envolten, fa que molts se n'aprofitin i no'ns tinguin la consideració deguda de lo que som com a homes i que no tinguém el lloc corresponent en la societat moderna com a colectivitat.

J. S.

Tots-Sants

GLOSA

Avui la tradició torna a exercir el seu poder en els esperits afeblits i incapassos; i per unes hores—uns moments solzament—tramuda l' esperit i l' estat natural de les gents vulgars, en plany dolorós i en plor inaguantable. I les jaculatories flueixen dolsament i sens interrupció pregant per el benestar i l'eterna gloria dels ben amats difunts. I els sarcófags apareixen exhornats amb pompes funeraries; i el triomf de la porcelana, el filferro i la llauna és cosa evident demunt dels espirituals rams de flors naturals i de les piadoses corones de semprevives.

Avui la pobresa d'ánima es veu reflexada en els presents mortuoris; aixís no es dificil trobar corones fregades de nou—mobles de pompa i honor,—foragitat el tartrá i les terenyines amb que geien tapades en un recó de la golfa o del tinell i que servien d'espantall a n'els infants temorosos; els marbres fregats de nou, les herbes segades de poc, el verdet desterrat de les anelles, car és dia de lluir la inscripció i la propietat; i en els flams hi cremen l'oli sobrant dels llums de ganxo i les resquicies de cera de mil pelmatories i canalobres.

Avui s' *honoren* als difunts perque el calendari ho marca; si senyalés, per equivocació, ferho d'aqui una setmana ho farían igualment; i si no ho marqués cap día, a ben segur que ho passarían per alt sense adonar-se'n...

Mentrestant, els que no gastém santoral i formém part en el martirologi de l' Idea, podém resar:

La bondat i la fé ens enllumenin per a triomfar de les malmenades multituts. Amén.

ORIFLAMA.

Reunió important

Dilluns d'aquesta setmana i en un departament de la societat «Ateneo de Sabadell» cedit al efecte, se reuniren tots els mestres i compositors de música d'aquesta ciutat, assistint-hi representació de casi tota la premsa.

En dita reunió se cambiaren impresions per anar a la constitució d'una societat de concerts consemblant a la Vagneriana de Barcelona, la qual se dedicaría exclusivament a la popularisació de la bella música, igual que fer coneixer als grans virtuosos del pantágrama, aprofitant qualque ocasió de trobar se algún a la capital.

Allí va parlar se de tot lo que a música es refereix, de l'influencia sana que pot exercir a nostra ciutat una entitat d'aquesta naturalesa, van exposar-se multituts de projectes tots ells hermosos i grans, va insinuar-se que de tenir l'éxit que tothom presumía, podría constituir-se l'entitat de referencia, per estimulació del professorat sabadellenc, a base de Montepio... va decidir-se, per últim, convocar per el proper dilluns al mateix local, tots els que formin o hagin format part d'alguna orquestra, banda, quintet, etc., per exposar-los-hi clarament tot lo tractat en la mentada reunió, procurant al

mateix temps armonisar tots els parers, teniut nosaltres la ferma convicció de que tindrán que desapareixer definitivament aquells antogonismes existents, quines primeres víctimes han sigut els mateixos professors.

Per amor a Sabadell, per la cultura musical de nostre poble, cridém tots junts ¡Visca la nostre societat de concerts!

J. R.

Noves

Ha sigut nomenat president de la Joventut Catalanista del Centre Catalá, el nostre bon amic En Joan Marcet.

—Per el próxim nombre de la publicació semanal «Lectura Popular» s'anuncía «El Carcanyol» de la eminent prosista Victor Catalá.

—Avui i demá tindrán lloc en el Circol Republicá Federal grandiosos balls, quins serán executats per la Banda Municipal de nostre ciutat.

—S'ha arreglat satisfactoriament la vaga que venien sostenint els operaris de les caixes i de les máquines de l'impremta Comas. Continuen en el mateix estat la que venen sostenint els obrers fusters i els venedors de gallina.

—En el camp del Atlétic se jugarán, aquets dies els següents partits: Dia 1, T. B. H. i Atlétic.—Dia 2, Stadium i Atlétic.

I en el camp del Centre de Sports se jugarán. Dia 1, New-Catalonia i Sabadell (2 teams) i el dia 2, Barcelona i Sabadell.

—El Comité de l'Unió Republicana de Terrassa, ha quedat constituit tal com segueix: President, Ramon Pont.—Vis-Presidents, Joan Font i Joan Genescá.—Vocals, Marcelí Ubach, Miquel Bruguera, Pau Pascual, Bautista Queralt, Domingo Palet, Domingo Argemí, Joan Aurell, Josep Petchamé, Francesc Morera, Magí Astort, Pau Paloma, Miquel Passarell, Josep Carol, Agustí Comas i Vicens Alavedra.— Secretari, Ramón Camps. — Vis-secretaris, Carles Armengol i Salvador Imbers.

—En el cine Recreu tindrán lloc aquets dies importants sessions, estrenant-se notables películes.

—Avui i demá tindrá lloc en el cine Cervantes extraordinaries sessions de cine amb les aplaudides atraccions Les Harturs, Aygel i la parella de ball Pilar Suarez i Ramon Lingi.

Tipografía RIBERA, Dr Puig, 34.-Teléfon 265. -Sabadell

Taller de Construcció de treballs de fusta de JOSEP CENTELLAS

Premiat en diferents concursos.—**Especialitat en treballs d'art.** Montserrat, 68.

Casa BELLA

Aquesta casa acaba de rebrer extensos assortits en genres de punt, llana i cotó i genres confeccionats en blanc i color = Variat assortit en genres d' home =

CAMISERÍA

PEDREGAR, 14 SABADELL

Articles per Escriptori

Vda. JULIÁ

Llibres ratllats, Copiadors, Carpetes, Vades, Tintes, Gomes, Plumes, Lacres de les mellors marques

Máquines d'escriurer SENTA

Ventes, cambis, reparacions

Cintes per a máquines i paper carbó.

Teléfon, 529 Vía Masagué, 46 SABADELL

J. MARCET

Dentista

Dentadures sens paladar, dents de rosca, operacions sens dolor, curació dels caixals sens extraurels. RAIGS X

Gracia, 20 Sabadell

SABATERIA TOUS

Es l'única casa que ven el calçat mes elegant i mes ben confeccionat a preus reduits

Compagnie d'Assurances Générales
contra els accidents i el robo

"LA AGRICOLA ESPAÑOLA"
Societat Anónima de Segurs reunits a cotisació fixa graduada
OPERA EN ELS RAMS: Pedregada.—Mort de bestiar com Caballs, Mules, Ases i Bovi.—Robo, furt i perdues de Caballeries i caps vacuns.—Mort del bestiar de Tocino i Cabra.—Transport del bestiar.

"LA MUTUAL VASCONGADA"
SOCIETAT ESPANYOLA POPULAR
de estalvi i previsió

EL NORT
Companyia de Segurs contra incendis

Eugeni Queralt
Representant
Victor Balaguer 90
SABADELL

FOTOGRAFIA MODERNA
FOTOGRAFIES, AMPLIACIONS,
POSTALS Y REPRODUCCIONS
PREUS ECONOMICS
Gurrea, 50 Sabadell

Taller de Tornería Mecánica
Miquel Reixach i fill
Unica casa a Sabadell que construeix bitlles (canons) de teler en espiral, i tot lo que's refereix al ram de tornería.
Dipósit de culots Montserrat, 65

Demaneu a tot arreu
Anis del TAUP
El rei dels Anissats Premiat amb medalla d'or
Marca registrada
Fabricant JOSEP GERMÁ Sabadell
¡EXIGIU LA MARCA!